

Entrevista a Gerard Garcia, delegat del Govern a les Illes

Les illes segures

Gerard Garcia, delegat del Govern a les Illes Balears, creu que la seguretat de les Illes no s'ha vist especialment trastocada després dels atemptats terroristes de fa quinze dies, així mateix considera injustificades les crítiques que a la seva gestió s'han fet recentment.

Després de dues setmanes dels atemptats, hi ha novetats remarcables, sobre l'autoria?

—No hi ha cap notícia destacable. La policia i la Guàrdia Civil estan fent feina coordinadament, igual que els especialistes. Però són feines no noticiables, perquè no hi ha cap resultat que ens permeti dir qui han estat els autors.

—Aquests atemptats, ¿comporten el trencament de la tradicional tranquil·litat de la qual han gaudit les Balears en general, i Mallorca en particular?

—Jo no entenc que hagin de comportar-ho. No hi ha hagut víctimes, i crec que això crec que és fonamental. N'hi hagués pogut haver, però no n'hi ha hagut. Era difícil que n'hi hagués ateses les característiques del muntatge que es va fer. Hagués estat, si de cas, accidental: gent que hi passava...

Jo crec que dissortadament, la violència està instal·lada —encara que sigui a escala més petita o més gran— en tots els països. Ha entrat a formar part de la vida quotidiana i la gent se n'adona poc, excepte quan hi ha grans actes. Aquí —a Palma— ja hi va haver una cosa fa uns anys, a la qual no se li donà excessiva importància.

Jo crec que l'estructura de la nostra comunitat, el fet de ser illes, ens permet un control que no poden tenir altres llocs de la península. I això continua sent un factor dissuasiu. És a dir, col·locar bombones dins un cotxe i fer-les explotar és una cosa que és fàcil. No fa falta tenir cap gran organització. Simplement fa falta la gent disposada a fer-ho. Les bombones de camping-gas es compren en qualsevol lloc, i és una cosa molt fàcil de fer. Coses més complexes, que impliquin tot un muntatge organitzat, vol dir tota una organització que a la nostra comunitat és més fàcil de detectar. Les sortides són a través de port i aeroport, i això evidentment és un problema per a

aquests possibles intents d'organitzar-se.

D'altra banda, cal dir que la nostra comunitat és un poble —tot i que tots els pobles rebutgen la violència— que està disposada a col·laborar i informar de qualsevol cosa estranya, cosa que facilita sempre les investigacions.

—Tenint en compte la quantitat de personalitats que vénen a Mallorca, i a les Illes, durant l'estiu, ¿han canviat els plans de seguretat, aquests atemptats?

—No. El pla està ben dissenyat. Tenim experiència de molt anys. La família reial, ja fa molts anys que hi estiuja. També la quantitat de personatges importants és tradicional des de fa molts anys. Els dispositius per assegurar aquesta tranquil·litat són dispositius que considerem eficaços.

—Un altre problema de seguretat és el narcotràfic, difícil de controlar, ja que aparentment ha de ser fàcil entrar droga a través de vaixells privats.

—No, no hi ha poc control. En tots els països democràtics els controls s'han de fer d'una manera especialitzada. És a dir, no pot ser un control exhaustiu, perquè, si no, no podríem tenir turisme. Qualsevol que se'n vagi a un país de l'Est —i abans dels canvis que hi ha hagut era encara pitjor— veurà que per entrar s'hi tiren dos quarts d'hora, consultant llistes i controlant. Si haguessin de rebre, com nosaltres, 120.000 persones en un sol dia, seria impossible. És evident que se n'han de fer controls, però d'una manera especialitzada, no exhaustiva. Els controls han de ser selectius. Així ho fan tots els països moderns, i nosaltres també.

Respecte als ports esportius, cal dir que s'entra o surt de les nostres illes fonamentalment per aeroport. La immensa majoria de la gent que arriba ho fa a través de l'aeroport, i després el port. Els clubs nàutics reben unes xifres que, comparades amb el total, són ínfimes.

Per tant, amb aquest poc moviment no és difícil de controlar. És molt més difícil de controlar una comunitat d'interior, amb carreteres que surten cap a totes les direccions, que una illa.

—Des de fa un cert temps, vostè ha rebut fortes crítiques des d'alguns mitjans de comunicació per la seva actuació en determinades qüestions. En concret, s'ha dubtat de la seva capacitat per afrontar, primer, les conseqüències de les inundacions i, segon, s'ha posat en dubte la seva actuació en la vaga de transportistes.

—Si he de fer un resum del temps que estic aquí, no crec haver rebut aquestes fortes crítiques.

Anem per parts. En les inundacions de 1989, els que millor van actuar, el cos més efectiu, va ser la Guàrdia Civil. Si es vol separar la Guàrdia Civil, del delegat del govern... és una estupidesa. El que no pot ser és que quan la Guàrdia Civil actua bé, és la Guàrdia Civil qui ho fa bé; i quan actua malament, qui ho fa malament sigui el delegat del govern. Això no té sentit. En les inundacions tot hom va reconèixer la gran actuació de la Guàrdia Civil, i la Guàrdia Civil està sota les meves ordres.

Sempre que hi ha problemes, com incendis, inundacions... sempre té una gran actuació la Guàrdia Civil.

I pel que fa a l'actuació posterior, respecte a les competències del govern central en matèria de costes, va ser molt ràpida. Una setmana després de les inundacions —que, recordem-ho, van ser durant temporada turística, a principis de setembre— ja s'havia fet una reposició d'arena a les platges que semblava que no havia passat res. Quedaven coses a fer, però l'urgent, rentar la cara a les platges, es va fer en només una setmana.

Respecte al tema de la vaga, si analitzem els mitjans de comunicació —i el convid a fer-ho— no se sap què demanen. Tot són adjectius contra la meva perso-

"La violència ha entrat a formar part de la vida quotidiana i la gent se n'adona poc, excepte quan hi ha grans actes".

JOAN CELIA

na, però explicacions sobre el que creien que hauria d'haver fet jo, cap. És molt curiós.

La nostra comunitat és la que té la conflictivitat laboral més baixa d'Espanya. I ho hem de dir això. Jo comprenc que hi hagi una sensibilitat important en el tema de les vagues. I és bo que existeixi. Però les coses al seu lloc. No sé si pretenien que la policia dugués els autocars... Jo tenc una denúncia en el jutjat, feta per CCOO perquè en el moment en què els piquets feren una acció violenta va inter-

venir la policia i hi va haver un ferit. I això va ser el moment més violent. Els piquets estan presents però, ¿que s'espera? ¿Que la policia els tanqui a la presó? Per posar una persona davant el jutge ha d'haver fet alguna cosa... Vull dir que, als empresaris, jo comprenc que els molesti això, però són qüestions que... Des del moment en què hi ha una vaga, l'actuació de la policia no pot ser el dissoldre els piquets, tret que els piquets actuïn de forma violenta.

A més, s'ha de dir -perquè molta gent

no ho sap- que els serveis mínims no es poden posar més que quan es tracta de qüestions essencials, com metges per exemple. Però resulta que el transport de turistes no és un servei essencial. ¿Que causa greus problemes a la nostra economia? Sí, causa problemes econòmics, però no és tracta de serveis essencials. I si jo pos uns serveis mínims al transport discrecional, el jutge els anul·larà i això és així, senzillament.

Miquel Payeras